

"Ecram-ı ulviye ve ecsam-ı seyyare içinde küre-i arzın hakaret ve kesafetiyle beraber bu kadar hadsiz ziruhların, zişuurların vatani olması ve en hasis ve en müteaffin cüzleri..." İzah eder misiniz?

Dünyamızın dışında yaşayan varlıklar **melekler, cinler ve ruhaniler** olarak isimlendirilir. Bunların hayat şartları, insanların hayat şartlarına benzemez. Yani bu varlıklar yaşamak ve hayatta kalabilmek için havaya, suya, yemeye içmeye ihtiyaç duymazlar. Ayrıca bu varlıklar nurani ve latif oldukları için de görünmezler. Ama onların varlıkları hakkında, hem Kur'an hem akıl ittifak etmiştir. Onların hayatları ve hayatına lazım olan şeyler bizimkinden farklı olduğu için, onları kendimize kıyas yanlış olur.

Üstad Hazretleri bu meseleyi şu şekilde izah ediyor:

"Mesela: İki adam; biri bedevî, vahşi; biri medeni, akli başında olarak arkadaş olup İstanbul gibi haşmetli bir şehre gidiyorlar. O medeni muhteşem şehrin uzak bir köşesinde pis, perişan, küçük bir haneye, bir fabrikaya rast geliyorlar. Görüyorlar ki o hane; amele, sefil, miskin adamlarla doludur. Acib bir fabrika içinde çalışıyorlar. O hanenin etrafı da zîruh ve zîhayatlarla doludur. Fakat onların medar-ı taayyüşü ve hususi şerait-i hayatiyeleri vardır ki onların bir kısmı âkilü'n-nebattır, yalnız nebatat ile yaşıyorlar. Diğer bir kısmı âkilü's-semektir, balıktan başka bir şey yemiyorlar. "

"O iki adam, bu hali görüyorlar. Sonra bakıyorlar ki uzakta binler müzeyyen saraylar, âlî kasırlar görünüyor. O sarayların ortalarında geniş tezgâhlar ve vüs'atli meydanlar vardır. O iki adam, uzaklık sebebiyle veyahut göz zayıflığıyla veya o sarayın sekenelerinin gizlenmesi sebebiyle; o sarayın sekeneleri, o iki adama görünmüyorlar. Hem şu perişan hanedeki şerait-i hayatiye, o saraylarda bulunmuyor."

"O vahşi bedevî, hiç şehir görmemiş adam, bu esbaba binaen görünmediklerinden ve buradaki şerait-i hayat orada bulunmadığından der: 'O saraylar sekenelerden hâlîdir, boştur, zîruh içinde yoktur.' der, vahşetin en ahmakça bir hezeyanını yapar. İkinci adam der ki: 'Ey bedbaht! Şu hakir, küçük haneyi görüyorsun ki ziruh ile amelelerle doldurulmuş ve biri var ki bunları her vakit tazelandiriyor, istihdam ediyor. Bak, bu hane etrafında boş bir yer yoktur. Zihayat ve ziruh ile doldurulmuştur. Acaba hiç mümkün müdür ki şu uzakta bize görünen şu muntazam şehrin, şu hikmetli

tezyinatın, řu sanatlı sarayların onlara münasip âlî sekeneleri bulunmasın? Elbette o saraylar, umumen doludur ve onlarda yaşayanlara göre başka şerait-i hayatiyeleri var. Evet, ot yerine belki börek yerler; balık yerine baklava yiyebilirler. Uzaklık sebebiyle veyahut gözünün kabiliyetsizliği veya onların gizlenmekliği ile sana görünmemeleri, onların olmamalarına hiçbir vakit delil olamaz."(1)

Bu meseleye insan zihni ve hayali açısından bakacak olursak, dünyanın dışında yani uzayda UFO diye isimlendirilen hayali, garip, ucube şeklinde asılsız mahluklar yoktur. Bunlar heyula tarzında vehimlerdir ki, insan zihninin bir hezeyanıdır. Ancak bilim kurgu tarzı, zihni faraziyelerdir. Yoksa aslı ve esası olsa idi, çoktan tezahür ederdi. Var olan bir şeyin ebediyen veya uzun bir süre gizli kalması düşünülemez. Risale-i Nurlarda bu tarz bir kabul söz konusu değildir.

Kur'an ile UFO'cular, belki uzayın hali ve boş olmasının hikmet ve akla aykırı olduğu noktasında birleşebilirler. Yani Kur'an; **"Uzay boş değildir ve olamaz."** derken, UFO'cular da aynısını söylüyorlar. Aralarındaki fark; uzay sakinlerinin keyfiyetleri hususudur.

Netice olarak insan, her şeyi mutlaka kendine kıyas edip ona göre hüküm veriyor. Yani, dünyanın dışında varlık olsa bile, mutlaka insan tarzında olması gerektiğini varsayar ve ona göre tanzim eder. Bu da hayalden ve hezeyandan öteye geçemez. Risale-i Nurlarda, dünyanın haricindeki varlıkların varlığı kabul edilir ve ispat edilir. Ama bu varlıklar, insan zihninin ve hayalinin ürettiği UFO ve uzaylı tarzında değil, Kur'an'ın ifade ettiği melekler, ruhaniler ve cinler tarzındadır.

1) bk. [Sözler, Yirmi Dokuzuncu Söz, Birinci Maksat.](#)